

ZATURDAG, 17 JULIJ.

AMSTERDAM, 16 Julij.

HET PLACET.

MI.

Præsumptus incipit, consilio!
SALUSTIUS.

Onze lezers hebben reeds de gelegenheid gehad om te merken, dat de bewijzen, door onze tegenstrijten behoefte van het zoogenoemde regt van *placet* gevoerd, niet alleen allen grond missen, maar zelfs teekenen dragen van blijkbaar ongerijmdheid. Het is tekenen, dat er passien in het spel zijn, en wel de vijandigste van alle passien, valsche godsdienst-ijver. Maar daarbij blijft het niet. Soms neemt men volstrekt de moeite om te bewijzen. Men stelt slechts, en op zulk een zekeren en hoogen toon, als of het in duizenden gebragte algemeen bekend, en boven allen twijfel verheven ware.

Zoo heeft men het *Placet* stoutweg genoemd een *Majesteits-regt*, een *jus Majesticum*, alsof dat regt een *doma* ware; bewijzen zijn daarbij niet geleverd. Welke heeft men om het *placet* onder de soevereiniteits-regten te rangschikken? Het is niet gezegd. Wij zouden kunnen volstaan met eenvoudig te ontkennen; en de bestrijders hebben geen regt iets meer van ons te eischen. Men vergaane ons evenwel een woord tot toelichting.

Dat de staat het regt heeft om toe te zien, dat hij niet in twijfel, en dat is een soevereiniteits-regt. Maar dat regt preventief zijn? Onmogelijk in een constitutioneel land, ten aanzien van die zaken, waarin de wet aan de ingezetenen vrijheden heeft gewaarborgd. De staat heeft regt om toe te zien op alles wat er gaat; en dat is niet alleen een regt, dat is een verplichting, omdat de Staat moet waken voor de rust en de veiligheid van de ingezetenen, voor de onschendbaarheid hunner regten, en de welvaart van het land. Maar die verplichting overal preventief moest zijn, waar is dan de vrijheid? Dan was het immers niet mogelijk, dat iets van haar werd behouden; integendeel, de maatschappij zou worden herschapen in een ondraaijken toestand, omdat er in de maatschappij slechts twee klassen van menschen zouden overblijven: gouverneurs en dienstknechten, die in alles preventief zouden toezien op de onderdrukken, en slaven, die geboeid zouden worden aan den keten van het toezien bestuurt en geen voet op zouden mogen verzetten zonder uitdrukkelijk verlof van overheerschers. Ziedaar, waartoe men vervalt, als men het soevereiniteits-regt van toezigt onvoorwaardelijk preventief verklaart.

Dat regt moet natuurlijk beperkt zijn en het is zulks door de staatsregelingen, hetzij die geschreven zijn of niet. Bij ons heeft de grondwet uitdrukkelijk daarin voorzien, door de regten der ingezetenen en der staatsregenten zoo nauwkeurig mogelijk te omschrijven. En de besprokene kwestie van het *placet* aangaat, zoo als de grondwet verklaard had, dat de godsdienst vrij is en op bescherming in die vrijheid regt heeft, kan van dat *placet* als *majesteits-regt* geen de minste spraak zijn. Ook zonder die grondwet zou daaraan niet denken vallen; want het christendom is vrij in de wereld gevoerd, en heeft het goddelijk regt, om vrij te bestaan. Maar bij dat goddelijk regt heeft zich in ons land gevoegd het nationaal regt, het regt van de grondwet, dat bij uitdrukkelijke bepaling de godsdienst vrij verklaart. Daardoor is even uitdrukkelijk het soevereiniteits-regt van toezigt beperkt tot een repressief toezigt en het preventieve, dat is het *placet*, uitdrukkelijk buitengesloten.

Men heeft zich beroepen op hetgeen er onlangs in Frankrijk heeft plaats gehad, toen de bisschoppen van Frankrijk, ten spijt van het *placet*, hadden goedgevonden, zonder voorafgaande autorisatie van het gouvernement, een encycliekten brief van Z. H. Pius IX af te kondigen. Maar men moet wel verblind zijn, om op het schrijven van den minister Hébert, die de handeling der bisschoppen berispt, te wijzen, om daarin het *placet* als een *majesteits-regt* te vinden. De minister Hébert, wel verre van het *placet* een *majesteits-regt* te noe-

men, zegt uitdrukkelijk, dat het *placet* in Frankrijk zijne wettelijke kracht ontleent aan het besluit van den 27 Messidor IX jaar. Het is bekend, dat Napoleon door dat besluit de organieke artikelen eigenmagtig heeft gevoegd bij het concordaat als een deel daarvan, ofschoon de H. Stoel daaraan niet alleen vreemd was gebleven, maar zelfs uitdrukkelijk daartegen had geprotesteerd, ten gevolge van welke protestatiën eenige wijzigingen in die organieke artikelen gebragt zijn.

Zie hier de woorden van den minister:

„De encycliekten brief van Z. H. Pius IX, die geboden en werken van liefdadigheid ten behoeve van lereland inroept, is in eenige diocesen afgekondigd geworden zonder voorafgaande autorisatie van het gouvernement. Ofschoon zich vereenigende met het godvruchtig denkbeeld van den Heiligen Vader en geneigd, gelijk men niet kan betwijfelen, om dit met aandrang te ondersteunen, ziet het gouvernement met leedwezen die officiële bekendmaking eener breve van het Roomsche hof, wier afkondiging in Frankrijk door hetzelfde niet is geautoriseerd geworden. Volgens de bewoordingen van het eerste der organieke artikelen van de overeenkomst van 27 Messidor IX jaar, zullen geenerlei bullen, breven, rescripten, mandaten, provisiën, signaturen tot provisie dienende, noch andere expeditiën van het hof van Rome, zelfs niet particulieren betreffende, kunnen ontvangen, afgekondigd, gedrukt, of anderszins ten uitvoer gelegd worden zonder de autorisatie des gouvernementes. Het is mijn pligt dien regel van ons openbaar regt, waarop zonder gewichtige ongelegenheden geen inbreuk kan worden gemaakt, in het geheugen te brengen en te handhaven.”

Het is dus blijkbaar, dat het *Placet* in Frankrijk niet bestaat, zoo als het nergens bestaan kan, als een *Majesteits-regt*, maar als een gevolg van het concordaat, door Frankrijks toenmaligen grooten beheerscher eigendunkelijk daaraan toegevoegd; en hoezeer door de Kerk niet goedgekeurd, nogtans onder zijn beheer, om het geslotene concordaat, geduld. Wij verzoeken hen, die thans zich zoovele kommersiële moeiten geven, om het *Placet* in Nederland, onder strafbepalingen, in het nieuwe strafwetboek te zien ingevoerd, en vroeger alles hebben te werk gesteld om het sluiten van een concordaat te verhinderen, daarop hunne aandacht te vestigen. De zaak is voor hen van belang. Zij kunnen daaruit leeren, dat, dewijl het *Placet* geen *majesteits-regt* is of zijn kan, hunne onbezonnen tegenwerking van het concordaat den eenigen grondslag heeft weggenomen, waarop in Frankrijk, op welks voorbeeld zij zich beroepen, het *Placet* vroeger is geduld geworden.

Het verheugt ons te kunnen berigten, dat, niettegenstaande het overlijden van den diep vereerden Le Sage ten Broek, de uitgave van de „Catholijke Stemmen” en de „Godsdienstvriend” niet de minste stoornis zal ondergaan, en dat beide geschriften vervolgd zullen worden onder de leiding van den Hr. J. Witz.

Z. M. heeft, bij dezer dage genomen besluit, den generaal-majoor F. B. baron von Gagern, Hoogstedszels adjutant in buitengewone dienst, benoemd tot kommandant van de reserve-brigade, en hem tevens belast met de waarneming der functiën van gouverneur der residentie en van provincialen kommandant van Zuid-Holland.

Het heeft Z. M. behaagd den heer Jacob van Lennep, consul-generaal der Nederlanden te Smyrna te benoemen tot kommandeur der orde van de Eikenkroon.

Wij ontleenen aan het verslag, door de gedeputeerde staten van Zeeland in de vergadering van die provincie uitgebragt, het volgende:

De bevolking der provincie, is in 1846 met 472 zielen afgenomen.

De aanwinst door geboorten en aangekomenen bedroeg 7400; het verlies door overlijden en vertrokkenen, 7872 zielen.

Op den 1sten Januarij 1847, was het cijfer der bevolking 156,590 zielen.

De verdeling der bevolking van 1846, naar de ver-

schillende godsdienstige gezindheden, geeft als uitkomst: 111,418 hervormden, 40397 roomsch katholieken, 5 oud-roomschen, of die van de oud bisschoppelijke kerezy, 1110 evangelisch-lutherschen, 4 remonstranten, 251 doopsgezinden, 691 israeliten (nederduitsche), 2652 christelijke afgescheidenen, 62 tot geene der genoemde gezindheden behorende.

In het jaar 1846 heeft het getal geboorten bedragen 6532, zijnde 315 minder dan in 1845; onder eerstgemeld getal waren 344 in onecht, als 127 in de steden en 217 in de steden en gemeenten ten platten lande, de sterfgevallen beliepen 6679, zijnde 2258 meer dan in 1845.

Voorts zijn ten voorleden jare 1247 huwelijken aangegaan en 5 echtscheidingen uitgesproken.

De verkiezingen voor de Tweede Kamer hebben het volgende resultaat opgeleverd:

Noord-Brabant. Mr. J. L. A. Luyben, herkozen.
Mr. A. J. Mutsaers, herkozen.
Voor Mr. L. D. Storm, Mr. J. B. Bots.

Gelderland. De Kempenaer, herkozen.
J. W. van Dam van Isselt, herkozen.

Noord-Holland. Voor Jhr. Mr. P. van Akerlaken,
Jhr. M. P. Opperdoes Alewijn.
Voor Mr. H. A. van Bleiswijk,
J. C. van Wessem.

Zuid-Holland. J. J. Uytwerf Sterling, herkozen.
Mr. J. S. van Naamen, herkozen.
H. van Beeck Vollenhoven, herkozen.
Mr. P. C. Schoonveld, herkozen.
M. A. F. H. Hoffman, herkozen.
N. P. J. Kien, herkozen.

Utrecht. Mr. A. J. F. Egter van Wissekerke, herkozen.

Zeeland. J. C. Baron van Haersolte van Haerst, herkozen.

Overijssel. Voor Modderman, B. Wichers.

Groningen. Mr. N. van Heloma, herkozen.

Friesland. S. Baron van Heemstra, herkozen.

Drenthe. Mr. G. Kniphorst, herkozen.

Lunburg. C. M. H. Baron Weichs de Wenne, herkozen.

Van 20 leden zijn alzoo 16 herkozen. Twee nieuwe leden zijn benoemd voor Noord-Holland, één voor Noord-Brabant en één voor Groningen. Zij zijn de heeren Alewijn, van Wessem, Bots en Wichers.

Eergisteren avond werd de Kapellaan C. Gepken alhier doorgebragt en vervolgens per beurtman van hier naar Leeuwarden, de plaats zijner 20jarige bestemming, vervoerd.

s GRAVENHAGE, 15 Julij. In de zitting van de Tweede Kamer der Staten-Generaal van gisteren, is ingekomen een adres van logementhouders te Rotterdam, Leiden, Amsterdam en Delft, tegen de voorgestelde verhooging van opcenten op het personeel. — Verzending naar de Commissie. — Voorts was aan de orde van den dag de beraadslaging over titel II boek I van het Wetboek van Strafrecht, handelende over straffen in het algemeen. De Heer van Panhuys geeft in overweging, om over elk artikel afzonderlijk te beraadslagen. De Heer Kamer zijn afgekeurd en de Regering in staat zal zijn andere artikelen voor te stellen. Deze manifestatie zou kunnen geschieden door opstaan en zitten.

Bij de daarop gevolgde stemming is het voorstel van den heer v. Panhuys, met 40 tegen 11 stemmen, goedgekeurd.

Tegen, de heeren: Star Busman, v. Dam v. Iselt, Timmers Verhoeven, v. Haersolte, v. Nagell, Byleveld, v. Naamen, Hooft, Kien, v. Harencarspel en Luyben.

De heer Luzac licht daarop zijn voorstel nader toe. Het is voor de regering van belang, om, na de verdediging van eenig artikel, de meening der Kamer te Luzac ondersteunt dit voorstel, en acht het wenschelijk, dat er tevens eene manifestatie van gevoelens bij elk artikel zal worden uitgelokt, zonder tot eene stemming over te gaan, opdat, wanneer een titel zal worden afgestemd, de Minister zal kunnen weten, welke artikelen door de leeren kennen. Daartoe moet het voorstel tot manifestatie strekken.

De heeren Faber v. Riemsdijk en Mutsaers verklaren zich daartegen.

De voorzitter brengt thans in omvraag, of het voorstel van den heer Luzac in overweging zal worden genomen. Met 37 tegen 14 stemmen wordt dit ontkennend beantwoord.

Na de sluiting der algemeene beraadslaging over dezen titel II, zijn de discussien aangevangen over art. I, houdende de criminele straffen. De heeren Storm, Timmers, Verhoeven, Egter en de Kempenaer hebben zich daartegen verklaard.

In de Zitting van de Tweede Kamer van heden, zijn de beraadslagingen over art. I, titel II, 1e boek van het Weth. van Strafrecht voortgezet.

De Heeren v. Rosenthal, Schooneveld, Faber v. Riemsdijk en Luzac hebben de voordragt bestreden.

Omtrent art. 6 over het verbeurd verklaren van het voorwerp van het misdrijf, heeft de Heer v. Panhuys het woord gevoerd.

Tegen art. 10, over de tuchthuisstraf gedurende twaalf tot vijftien jaren, verklaarden zich de Heeren Duymaer van Twist, de Man en Faber van Riemsdijk.

Art. 18 werd door den Heer de Jong bestreden.

Tegen art. 19, over de aanplakking der arresten, vonden de Heeren Uytwerf Sterling, Luzac en de Kempenaer eenig bezwaar.

Art. 20, over de correctionele straffen, vindt bestrijding bij de Heeren de Man en van Panhuys.

De IIde Titel van het Wetboek van Strafrecht werd vervolgens met 38 tegen 15 stemmen aangenomen.

Zitting van 16 Julij.

Het wets-ontwerp tot intrekking van den accijns op het gemaal van de rogge heeft bij de overweging in de afdeelingen der Kamer, gelijk te voorzien was, zeer vele, zeer uiteenlopende beschouwingen uitgelokt. Door plaatsgebrek verliedert zullen wij die eerst in ons volgend N^o met de verrichte volledigheid kunnen mededeelen. Thans echter berigten wij reeds onzen lezers, dat schoon verreweg der voorgestelde intrekking toejuichten, verreweg de meesten echter ook de voorgestelde vervanging in hooge mate afkeurden, als zijnde ten allererste onbillijk en van de verregaande beginselloosheid getuigende. De Regering in hare beantwoording is in eene nadere toelichting getreden, doch heeft de taks der opcenten in dier voege gewijzigd, dat deze met 1/2 verminderd, en dus van 20 op 15 gebragt zou worden. Door eene heffing van 5 huiltengewone opcenten op het regt van successie zou dit verschil het roegzaamst kunnen worden goedge maakt.

ROTTERDAM, 15 Julij. Heden nacht ten twee ure, zijn alhier vier Duitschers (landverhuizers) welke voor nemers waren, met overval van eenen hier ter staande gemaakte schuilde, naar Noord-Amerika te ver reken, in gijzeling gebragt. (N. R. C.)

GRONINGEN, 14 Julij. In de tweede zitting van de Staten van dit gewest, welke gisteren plaats had, kwam L. Exp. de heer staatsraad gouverneur terug op den afloop der verkiezing ter vervanging van den heer Meerman, het aftredend lid van de Tweede Kamer der Staten-Generaal, en verklaarde, dat de heer B. Wichers daartoe was verkozen was. Daar niemand zich tegen die koningering verzette, werd de heer Wichers vervolgens ook als zoodanig geproclameerd. Of de heer Wichers zich deze keuze zal laten welgevalven, is echter nog onbekend.

LEEUWARDEN, 15 Julij. De Provinciale Staten van Friesland hebben in hunne op eergisteren gehouden zitting met leden van de Tweede Kamer der Staten-Generaal verkozen de heeren Mrs. N. van Heloma en S. Baron van Heemstra; tot leden van de Gedeputeerde Staten zijn mede herkozen: Mr. B. Dorhout en P. Mulier; eindelijk nog het volgende drietal kandidaten geformeerd, voor de vacature in het hof, veroorzaakt door het overlijden van den president Mr. P. Wierdsma, Mr. A. Ijpeij, officier bij de regthank alhier; Mr. P. Alberda, advocaat; Mr. H. A. Evertsz, president van de regthank te Heereveen.

ARNHEM, 15 Julij. In de zitting der Provinciale Staten van Gelderland, gisteren gehouden, zijn de beide nitvallende leden der Tweede Kamer, de heeren van Dam van Isselt en de Kempenaer herkozen, eerstgenoemde met 46 en de tweede met 44 van de 76 stemmen.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

FRANKRIJK.

PARIJS, 14 Julij. Een ontzettend voorval heeft alhier onverwachts het voor het hof der pairs aanhangig proces opgelost. De heer Teste, die zich door de brieven, door den heer Pellapra aan het hof overgelegd, eindelijk bij zijne regters en in de oogen van het publiek in verdenking zag gebragt, heeft zich II. Maandag avond, door middel van twee pistoolschoten, van het leven willen berooven. Het eerste schot ging niet af. Het tweede

heeft hem slechts eene zeer kleine kwetsuur veroorzaakt. Men zegt, dat zijn eigen zoon hem de pistolen zou hebben bezorgd; doch de heer Teste ontkent dit feit en wil den persoon niet noemen.

Het laat zich denken, welken indruk deze gebeurtenis op aller gemoederen heeft gemaakt. Een gewezen minister, de president van het hof van cassatie, een pair van Frankrijk, die zich van het leven tracht te berooven, om aan de schande te ontkomen, die hem wacht, zoo iets is voorwaar wel in staat, een ieder te treffen.

De heer Teste heeft gisteren morgen aan den kanselier van het hof een brief geschreven, van den volgende inhoud:

»Mijnheer de kanselier!

»De gebeurtenissen, gedurende het verhoor van gisteren, inaken alle ontkensenis, voor zoo veel mij betreft, onnoodig, en ik beschouw de debatten ten mijnen aanzien als geëindigd en bepaaldelijk gesloten. Ik neem bij voorraad aan, al wat door het hof in mijne afwezigheid zal worden gedaan. Het hof zal ongetwijfeld geene dwangmaatregelen tegen mij, willen bezigen, om mij te doen compareren, daar mijne tegenwoordigheid voor de balie van nu af aan onnoodig zijn zal, om der justitie haren loop te laten en de waarheid aan het licht te brengen; ook zal het niet met geweld willen zegen vieren over een wanhopigen tegenstand. Ik smeek het hof, wel overtuigd te zijn, dat dit besluit, onherroepelijk van mijne zijde, zich in mijn hart vereenigt met een diepen eerbied voor het karakter en het gezag mijner regters.

De heer Teste heeft tegenstand geboden aan den deurwaarder en zelfs aan de gewapende magt, die hem kwam noodzaken voor het hof te verschijnen. De kanselier heeft dan ook beslist, dat de zitting van het hof van gisteren zou voortgang hebben in afwezigheid van den heer Teste.

Deze zitting was hoogst belangrijk. In dezelve werd door den procureur-generaal Delangle de gestrengheid der wet over de beschuldigten in dit regtsgeeding gerequireerd. De talrijke aanwezigen, nog vol ontroering wegens het voorgevallene van den vorigen avond, bewaarden een aandachtig stilzwijgen.

Vervolgens droegen de advocaten Baroche, voor den generaal Cubières, Paillet voor den heer Teste en A. Benoit voor den heer Parmentier de verdediging voor.

Daarna heeft de procureur-generaal nog kortelijk het woord gevoerd, en na eene verdediging van den advocaat Baroche, het requisitoir uitgesproken, eischende vrijpraak van den beschuldigten tegen den generaal ingubragt wegens afzetterij, doch straf ingevolge de wet tegen Corbières, Parmentier en Teste wegens omkooprij.

De straf, door de in het requisitoir aangehaalde artikelen bepaald, was oorspronkelijk te pronkstelling, welke evenwel voor 10 jaren veranderd is geworden in eene gevangenisstraf van niet langer dan vijf jaren. De boete en het verlies der burgerregten zijn bij die gelegenheid behouden gebleven. Het hof der pairs kan echter verzachtende omstandigheden aannemen.

Eindelijk is het hof der pairs in raadkamer vergaderd. Men dacht, dat de beraadslaging van langen duur zoude zijn en het vonnis niet voor Vrijdag zoude uitgesproken worden.

Het gerucht liep gisteren, dat de heer Pellapra zich dien dag vrijwillig in hechtenis zou begeven. De National vraagt of dat gerucht wellicht invloed gehad heeft op het heilloos besluit van den heer Teste? Intuschen zal de afloop van het proces waarschijnlijk wel invloed hebben op het al of niet terugkeeren van den heer Pellapra.

Men zegt, dat de heer Pellapra, eenige maanden geleden aan zijne vrouw en kinderen al zijne goederen vooraf bij wijze van lijfrente van honderd duizend francs heeft vermaakt. Zijn schoonzoon en zijne dochter, de Prins en Prinses van Chimay, zijn te Parijs aangekomen.

De Union Monarchique verzekert, dat indien de treurige ontkenning van het proces niet had plaats gehad, men gisteren aan het hof zou hebben overlegd een bewijs van ontvangst van 100.000 francs, door den heer Teste aan den heer Pellapra gegeven. Nog zegt dat blad, dat de heer Teste in den nacht tusschen Maandag en Dingsdag aan de hevigste wanhoop ten prooi was en eenige romans te lezen heeft gevraagd om zich verstrooijing te verschaffen.

De Univers doet opmerken, dat de procureur-generaal om de geheime kracht aan te duiden, die de zaak van Cubières heeft aan het licht gebragt, in zijn requisitoir het woord noodlot heeft gebezigd, terwijl een der advocaten van den heer Teste had gezegd, dat de minister door het lot... of door de Voorzienigheid was belet geworden, een einde aan zijn leven te maken.

Zulke woorden, zegt het blad, bijna op het zelfde tijdstip uitgesproken, door het Openbaar Ministerie en door de verdedigers, in zulke omstandigheden, onder zulke indrukken, voor eene vergadering als het hof der Pairs, die dit zelfs niet bemerkt, schijnen ons aan te toonen, hoe moeilijk het zal vallen, een middel aan te wenden tegen de kwalen die dit land ondermijnen; kwalen, waarvan het regtsgeeding, thans voor het hof der Pairs aanhangig

slechts een gering bewijs oplevert. Wij gelooven niet aan de Voorzienigheid, en men zou ons willen do looven aan een eerlijk en braaf gedrag. Dit is onge Onze eer is niets meer dan eene heidensche godheid, ziet waar zij ons henen voert; het grootste offer men haar tracht te brengen, is tevens de grootste daad; een mensch, die alles verloren heeft, geloof aan alles te kunnen onttrekken, en zelfs de achtin de wereld weder te kunnen verwerven, door een af te doen op zijn eigen leven!"

De minister van marine heeft, zegt men, bevestigden tot het uitrusten en wapenen van eene korv eene stoomboot, bestemd voor de kusten van China.

Een dagblad van Marseille, gewoon allerlei beslijke berigten aan zijne lezers op te dischen, beval brief van Rome, waarin gesproken wordt van eene ernstige demonstratie. Terwijl onderscheidene Cardin en prelatten vergaderd waren bij den Oostenrijksche zant, die hen ter maaltijd had genoodigd, zou het in den waan verkeerende, dat er eene staatkundige eenkomst gehouden werd, en men over eene gewap tusshenkomst in den Kerkelijken Staat onderhandelde namen der genoodigden hebben willen weten en met den dood bedreigd hebben. Gelukkig echter een man uit het volk, vol moed en geestkracht, en is geslaagd, om de gemoederen tot bedaren te brengen die volksbeweging was zonder verder gevolg gebley.

Wij weten niet, wat daarvan waar kan zijn. Dit weten wij, dat wij reeds herhaaldelijk ons hebben verplicht gezien, allerlei buitensporige berigten en ruchten van dat dagblad, als ongerijmd en van a grond ontbloot, te logenstraffen. (J. D. A.)

MADRID, 9 Julij. Men maakt voortdurend gro toebereidselen op het kasteel La Granga, om H. M. Koningin op eene waardige wijze te ontvangen.

Men zegt, dat het gouvernement van Portugal capitulatie niet heeft goed gekeurd, die tusschen de ja en den generaal Concha is aangegaan, en men voegt bij, dat de drie verbondene mogendheden daarvan even min de bepalingen zouden hebben aangenomen.

Tijdingen uit Oporto, over Madrid aangekomen, m den, dat aldaar op den 1 dezer maand alles rust was. De ontwapening geschiedde ongestoord door t schenkomst van Portugesche onderofficieren, die door d generaal Concha ten dien einde van den maarschalk S danha waren ontboden.

Brieven van Pampeluna spreken in zeer stellige k woordingen over eene Carlistische zaamenzwering, wa mede de koning van Spanje, koning zou worden dreigd. De generaal Elio zal, naar het schijnt, h opperbevel voeren over het in generale commandam ten, cantons en detachementen georganiseerde tro Men verwacht elk oogenblik het teeken van den opsta en men verzekert, dat 10 millioen daartoe zijn aang wezen.

ENGELAND.

LONDEN, 12 Julij. H. M. heeft den prins Walde mar van Pruisen begiftigd met de versierselen van groot kruis van de orde van Bath. Ll. Zaterdag hebben d directeuren der O. I. compagnie ter eere van den pri een groot feestmaal gegeven, waarbij deze den wens te kennen gaf, dat de vriendschappelijke betrekkinge tusshen Pruisen en Engeland hoe langer hoe innige mogten worden.

De Standard verklaart, dat de openlijke aankou diging in de Gazeta van Madrid, betreffende de nego tiatie met een Londensch huis van eene leening van 10 millioen realen een schandelijke logen is, die de onbe schaamdste gelukzoeker zich niet zou hebben veroorloof in omstandigheden als die, waarin zich Spanje thans bevindt.

Lord Brougham stelde in de zitting van het hu der Lords van eergisteren voor, maatregelen te beramen ten einde bij verkiezingen, alle onkooping het aanja van vrees, enz. te voorkomen. Het voorstel werd echter weder ingetrokken. Graaf Eunkillen hing een taferel op van de ellende, die de Iersche landverhuizers in Canada lijden; graaf Grey gaf de verzekering, dat het gouver nements daarin op eene krachtdadige wijze zou voorzien.

In het huis der gemeenten werden eergisteren on derscheidene wetsontwerpen ten tweede male gelezen.

In de zitting van het huis der gemeenten, gisteren gehouden, deed de heer Escott eene motie tot het aan bieden van een adres aan H. M. met het doel om de zaak van den heer Robert Langton, een der districtreg ters op het eiland Ceylon aan een onderzoek te onder werpen. Deze regter was door Lord Stanley afgezet, en de heer Baring laakte openlijk het gedrag van den heer Stanley, en, het woord tot den procureur-generaal tig tende, zeide hij, gaarne diens gevoelen daarover te wil len vernemen. Doch deze was onder de beraadslagingen in een diepen slaap gevallen en ontwaakte eindelijk door het luid gelach van alle leden; waarop de heer Baring zijnen wensch herhaalde. Het gedrag van Lord Stanley werd door de heren Hope en G. Bentinck ver dedigd, waarna het voorstel werd ingetrokken.

ins er naar 591 opgeven. In minder dan ééne maand tijds verloor Napels het zesde gedeelte zijner zoo levendige, zoo woelige en zoo dicht opeen wonende bevolking. Die aarde, die hemel, die zee, wier vriendelijk aanzien eertijds reeds van verre de reizigers tot zich lokte, schenen thans schrikwekkend en den mensch vijandig te zijn. Het aantal reispassen naar Napels, hetwelk jaarlijks, dooreen gerekend, 6000 bedraagt (2), hetgeen een middel-cijfer van 20,000 vreemdelingen oplevert, bedroeg nog niet de helft in 1837. Vele van die vreemdelingen werden in werkdadige zorgvuldigheid en menscheelicheit jegens de Napolitanen. Een Engelschman, te Chiaja woonachtig, stichtte, nadat hij de lijdenszaken allen bedenkelijker ijver had bijgestaan, een gasthuis voor kinderen, die weezen geworden waren. Hij werd in die zorgen ondersteund door een Napolitaansch priester, waarvan het mij leed doet, den naam niet te hebben kunnen vinden. Koningin Maria-Isabella en de Aartsbisschop van Chiaja ondersteunden nog heden ten dage dit gesticht, door, bij inschrijving, tot deszelfs instandhouding gelden bijeen te brengen. De aartsbisschop van Napels, de Cardinaal Carracciolo de Martino, heeft insgelijks een toevluchtsoord voor de weezen der Cholera gesticht.

Maar de held der cholera was de nuntius Ferretti, van een oud geslacht van Ancona, thans (3) Cardinaal en bisschop van Imola, een man even onverschrokken als doortastend. Toen hij in 1831 de functie van legaat te Riëti bekleedde, hield hij het leger der Bolonesche opstandelingen tegen, die op Rome losrukten onder aanvoering van den dapperen Cenciognani, een oud krijgsman van onze leger, hetwelk hem, wel is waar, vrij onbedacht had aangetast. De liefdadige gezindheid van Ferretti, nog scherperzinniger dan de politie en de geneeskunde, herkende de cholera bij hare tweede verschijning, en men vernam den terugkeer van dien geesl door den bijstand, dien hij zich haastte, aan de eerste zieken te brengen. De priester overtrof in dat geval den staatsman. Hij gaf al zijn zilverwerk ten beste om uit te deelen, en zelfs werd het kostbaar vaatwerk van het gezantschaps-hotel niet gespaard.

Tot het rechte begrip der laatste zinsneden is het noodig te weten, dat de verhalen een Franschman is, zoodat de toevoeging bij den naam Cenciognani, van oudsoldaat onzes legers, ziet op het Fransch-Keizerlijke. Verder, dat een legaat in zich vereenigt, de beschikking niet alleen over de geestelijke en burgerlijke, maar ook over de militaire magt; zijne welgepaste maatregelen hadden den opstand reeds op weg naar Rome, door middel van de pauselijke militairen, gestuit.

De beschrijving brengt met den burgeroorlog in 1831, en met den geesl der cholera in 1837, den priester Ferretti, in tegenstelling, en doet hem kennen als onvertaagd, doortastend, welberaden, de gevaren beheerschend, wijs, blakende van liefde, en daarom reeds naar de eerste lijdenszaken heengesnel, eer nog de doorringende wetenschap der geneeskunde en der politie, de ziekte herkende: verhevener nog als zielzorger, dan hij groot was geweest als diplomaat, en alles opofferende, omdat de hevigheid des geesels alle hulpbronnen uitputte.

Ferretti zag in 1831 den oorlog, in 1837 de cholera onder de oogen: het eerste jaar van Pius IX is een jaar van legeren, voor welke wereldgebeurtenissen mag de Voorzienigheid dezen Oppersten der Herders bestemd hebben?

(2) In 1834 werden zelfs tot 7146 passen getelst.
(3) Namelijk in 1843.

INGEZONDEN STUKKEN.

NEDERLANDSCHE ZIN.

Mijnheer de Redacteur!

Vergun mij, u een oogenblik vastig te vallen over de beteekenis van een woord, dat ik sedert eenigen tijd herhaaldelijk ontmoet in geschriften van vooruitgang in protestantschen zin; in geschriften van allerlei aard, hoewel het minst in die, welke een Katholieke strekking hebben; en waarvan mij de ware beteekenis, tot regt verstand der zaken, toch noodzakelijk is. Ik wend mij tot u, Mijnheer de Redacteur! vooral omdat ik uw blad bij voorkeur lees; ten andere, van u ook het beschiedend en zekerst antwoord hoop te erlangen; en om, mocht het u ook niet regt helder met den Nederlandschen zin zijn, door de opname van deze regelen in uw blad, dat door de meest talrijke een van zijn zijnde afdeling van Nederlanders gelezen wordt, achter de ware beteekenis van wat toch Nederlandschen zin is, te komen.

Geloof niet, Mijnheer de Redacteur! dat ik zelf geen onderzoek zou gedaan hebben; dat ik zoo maar vraag, zonder zelf eens rondgezien te hebben. Volstrekt niet: doch, wat ik ook snuffele, een goed antwoord op de vraag, wat is toch Nederlandsche zin, heb ik mij nog niet kunnen geven. Misschien zeggen eenigen: »als Katholiek zijt gij te doen om die beteekenis te vatten. Mogelijk wel, wat zal ik er tegen doen? Maar beantwoordt mij

dan de vraag; wat is Nederlandsche zin? bid ik u. Ik heb mij afgevraagd:

- V. Is dat de zin van al de Nederlanders?
- A. Die zijn niet eensgezind, *il s'en faut!*
- V. Is dat de zin der platteland-bewoners?
- A. Die hebben geen orgaan, en dus ook geen zin.
- V. Is dat de zin der steden?
- A. Die belangen loopen rijnlegt tegen elkander in. Dezen willen water, genen willen aarde; te zamen aanneemt, dat een onding is, en geen zin heeft.
- V. Is dat de zin der volksvertegenwoordigers?
- A. Die zijn verdeeld, de Katholijken uitgezonderd, in mannen des behouds en van grondwetherziening; in zogenaamde liberalen en ministerieelen. Bij hen is geen eenheid, vaste zin, ofschoon zij den Nederlandschen zin het sterkst moesten karakteriseren. — »Eliève, maar doen ze dat dan nu juist niet? — Misschien. Maar dan is de Nederlandsche zin, een raar zinnetje; ik heb er beter opzichte van.
- V. Is dat dan de zin der godsdienst?
- A. Van welke? er is wel maar ééne ware, doch welke, nog eens?
- V. Wel van de Nederlanders. Men zegt immers christelijk-Nederlandsche zin; ook echt-christelijk-Nederlandsche zin, enz.
- A. De Godsdienst, die Katholiek zijn moet, wil zij niet ophouden, de ware godsdienst te zijn, deze echter heeft geen zin, als zij uitsluitend Nederlandsch wil wezen.
- V. Maar is dan Nederlandsche zin en onzin synoniem?
- A. Ik weet het niet, mijnheer de redacteur, ge ziet, ik weet het niet. En ik herhaal u alzoo mijn vriendelijk verzoek om inlichting. Ergens heb ik wel gelezen, dat professor den Tex de uitvinder van den Nederlandschen zin zou wezen; doch dat kan ik moeilijk gelooven; en al ware het zoo, dan kon het toch wel, dat er tusschen den Nederlandschen zin van den hooggeleerden professor en die van de verbruikers van Z. H. gel. uitvinding onderscheid bestond. Het is duizendmaal jammer, dat die goede heer geen octrooi van een jaar of twintig gevraagd heeft op die uitvinding; dan zou dat mooie woord, dat zoo *à tout bout de champ* gebruikt wordt, wellicht minder aanleiding tot misverstand — ik wil geen onzin zeggen — gegeven hebben; en ik zou u de moeite hebben kunnen sparen, mij eens uit te leggen, hetzij dan dat professor den Tex de uitvinder zij of niet, wat of toch Nederlandsche zin beteekent, en of echt-Nederlandsche zin, en meer andere qualificatiën van Nederlandschen zin, meer of minder dan Nederlandschen zin zijn.

Mijnheer de Redacteur, ik blijf hoogachtend, enz. PP. N. B. Terwijl ik dezen sluit, valt mij eene aantekening in de hand van een ritsje woorden, bijna even moeilijk te verstaan als Nederlandschen zin. Het mogt wezen, dat u mij te regt konde brengen betreffende den zin, die zij hebben. Wat is: Zedelijk-godsdienstig? Echt-godsdienstig? Echte zedelijkheid? Een verlicht Katholiek of Rooms Katholiek? Een fijne Katholiek, in tegenoverstelling van een groven Katholiek?

Een vuile Katholiek, in tegenoverstelling van een schoon Katholiek?
Een fatsoenlijk Katholiek?
Vrijzinnig, toegepast op Nederland?
Regtinnig, toegepast op Koning Willem II?
Zuiver Protestantisme?
Een gemoeidelijk Protestant?
Een gelouterd Christendom?
Vaderlandsche godgeleerdheid?
Oud-Hollandsche trouw en roomborstigheid, in tegenoverstelling van Nieuw-Hollandsche trouw en roomborstigheid?
Algemeen christelijk-godsdienstig-onderwijs?
Nooit:
Oud-vaderlijke deugden, waar begint men die van te tellen, van de IX of van de XVI eeuw, voor of van af de reformatie? *je ne vent pas ces jeunes vertus!*
Eene godsdienstige-wetenschappelijke geloofsbelijdenis
Is dat eene belijdenis van hetgeen men als Christen of als geleerde gelooft?
O! helpt mij toch, Mijnheer de Redacteur! *que je me débarrasser.*

ADVERTENTIE.

TE HUUR

om dadelijk te aanvaarden. Een Schoon Nieuw HUIS, met 4 groote Kamers, 5 Slaapkamers, 2 keukens, 2 Kelders, Zolder en Stalling, daarbij Twee groote Moestuinen, met beste Fruitboomen, eenen Vischvijver, Twee Bloemen-Tuintjes en eene Boomgaard, alles omringd door een groen heideveld, groot circa 1 Bunder, gelegen in de Provincie Noord-Brabant. Nadere informatie met franco Brieven onder Lett. Y. bij den Uitgever dezer.

UIT DE HAND TE KOOP

Een bijzonder met Ouderhouden BOEK *HORSTEDÉ*, o. a., zeer gunstig gekocht in de Provincie Utrecht, Reflecteerenden verzorgen tot nadere informatie, met franco brieven onder Lett. bij den Uitgever van dit Dagblad.

Op de **KOSTSCHOOL** voor R. K. JONGE HEEREN te Zundert, op drie uren afstand van Breda, aan straatweg op Antwerpen, onder het bestuur van J. DIRKS, is er, tegen een kost- en leergeld van f 12's jaars en f 12 voor de Wasch, gelegenheid tot plaatsing van Kostelingen, die grondig onderwijs ontvangen in VIER MODERNE TALEN, de Reken-, Streek-, Natuur- en Aardrijkskunde, de Geschiedenis, Boekhouden, de Toon- en Teekenkunst en meer andere vakken, die aan eene beschaafde opvoeding verbonden zijn. De leerlingen ontvangen een goed en al overvloedig lichamelijk onderhoud, dat vele Kindscholen ten voorbeelde kan strekken.

Nadere inlichtingen, op franco aanvraag, te bekomen bij den Wel-Eerwaarden Heer Pastoor en den Ed. Achtbaren Heer Burgemeester dezer Gemeente, den Hr. C. Sijpe Koopman te Tilburg en bij den Bestuurder zelven.

Bij LANGENDAM & Co., Boekdrukkers en Boekhandelaren te Nijmegen, is van de pers gekomen en verkrijgbaar:

DE WAARHEID EN HARE VERVALSCHING

ROOMSCH KATHOLIEKE KERK ONTVOUWD EN GENULDIGD;

TEGENOVER DE VERDEDIGING VAN DEN DUISBURGER-KATECHISMUS,

HERN. JOH. GRÜBER.

Evangel. Pred. te Meiderich, mede-arbeider aan den Katechismus, door H. RUTJES, Theol. Doct., vrij naar het Hoogduitsch, door Mevr. J. A. M. B., in carton, Prijs f 1.25.

Dit werk, hetgeen in het Hoogduitsch binnen weinige weken een nieuwen druk beleefde, heeft, om de dierlijke en bondige wijze, waarop in hetzelfde de Katholieke leer en menig strijdpunt met andersdenkenden wordt toegelicht, blijvende waarde. Hetzelve wordt niet algemeen in commissie verzonden, maar mede verkrijgbaar gesteld bij C. L. VAN LANGENHUYSEN, te Amsterdam. Aanvraag vrachtfrij.

Door de eerstgenoemden zijn alom verzonden, prospectussen en lijsten van intekening, op een **HANDBOEK VOOR LANDMETERS**, en voor hen, die het werkdadig meten, waterpassen, en het maken van Kaarten wenschen te leeren, door G. MASSEUS, oud beëdigd landmeester.

In dit Handboek wordt de uitvoering der werkzaamheden, zoo als die tot het Opmeten en Waterpassen terzake, op de plaats zelve vereischt wordt, zoo eenvoudig mogelijk voorgedragen, en de regels daartoe behoeft, zonder behulp der Algebra, onderwezen; slechts eenige kennis van de allereerste beginselen der Meetkunde voldoende. Men zal in dit werkje een voldoende onderrigt vinden, voor de thans in gebruik zijnde manieren van Opmeten, Waterpassen en Kaarten van terrein.

Dit werk zal in één deel compleet zijn. Het zal 100 bladzijden beslaan, met een aantal van 9 uitslagen platen; en aan de Intekenaars voor den geringen prijs van f 2.25 afgeleverd worden; buiten intekening hetzelve niet dan tegen verhoogden prijs verkrijgbaar zijn.

Ten einde de oplage eenigzins te kunnen regelen, hebben de ondergeteekenden besloten, om dit werk bij de intekening uit te geven, en daartoe tot Ult. Julij eerstkomende gelegenheid te geven. Men teekent in bij voorn. Drukkers en Uitgevers en bij alle solide Boekhandelaren en Postdirecteuren des Rijk.

Amsterdam, bij C. L. VAN LANGENHUYSEN, Drukker en Uitgever.